

بالانشینی در ولادت و وصلت

خراسان رضوی رتبه دوم تولد و ازدواج کشور را در هفت ماه نخست امسال از آن خود کرده است

روز گزارش

۵۶ هزار و ۲۷۲ نوزاد در هفت ماه نخست امسال در خطه خراسان رضوی چشم به این دنیا گشوده اند و ۲۵ هزار و ۵۵۸ زوج نیز در همین بازه زمانی در استان راهی خانه بخت شده اند. خبر خوش اینکه این آمارها از تازه ترین وضعیت وقایع حیاتی که سازمان ثبت احوال کشور به تازگی منتشر کرده است، حکایت از آن دارند که خراسان رضوی پس از تهران، در ولادت و وصلت رتبه دوم را در میان استان های کشور از آن خود کرده و به عبارتی بالانشین است.

جای پای محکم استان در ولادت

در هفت ماه نخست امسال ۵۸۳ هزار و ۲۶۶ نوزاد در کشور متولد شده اند و در این ولادت ها، نوزادان پسر گوی سبقت را از نوزادان دختر ربوده اند. به بیان دیگر، ۳۰۰ هزار و ۷۰۵ نفر از این نوزادان پسر و ۲۸۲ هزار و ۵۶۱ نفر دختر بوده اند. در استان تهران در این بازه زمانی ۷۲ هزار و ۱۸۷ نوزاد متولد شده اند و همان طور که پیش تر هم گفتیم، خراسان رضوی با تولد ۵۶ هزار و ۲۷۲ نوزاد در جایگاه دوم این رتبه بندی ایستاده است. آمار ثبت احوال درباره وضعیت تولد ها در خراسان رضوی علاوه بر سوی روشنی که از آن گفتیم، حکایت از آن دارد که استان ما دست کم در سه سال گذشته جایگاهش را در این زمینه حفظ کرده است. این جای پای محکم خراسان رضوی در بالانشینی میان استان های کشور خوب است، اما مرور سیر تغییرات مولید استان دست کم در یک دهه گذشته حکایت از نزولی بودن این نمودار دارد. اگر بخواهیم با عدد و رقم بگوییم، خلاصه اش می شود اینکه در سال ۱۳۹۲، ۱۴۲ هزار و ۹۰۶ نوزاد در خراسان رضوی به دنیا آمدند، اما این تعداد در سال ۱۴۰۲ به ۱۰۱ هزار و ۶۵۹ نوزاد کاهش داشته است. جالب اینکه در نیمه نخست این دهه، روند ولادت ها نوسانی و افزایشی بود و در سال ۱۳۹۴ به ۱۵۴ هزار و ۸۳۴ نوزاد رسیده که بالاترین تعداد ولادت در دهه گذشته است. اما در نیمه دوم این دوره، روند تولد ها به شکل چشمگیری کاهش داشت و در سال ۱۴۰۲ به کمترین میزان خود رسید. از سوی دیگر، با استناد به همین آمار، کارشناسان از خطر سقوط در سیاه چاله جمعیتی می گویند و هشدار می دهند که باید فرصت باقی مانده را برای نجات کشور غنیمت دانست. نقطه عطف این هشدار ها را هم شاید بتوان هشدار اخیر وزیر بهداشت دانست که همین آذرماه از سقوط تاریخی فرزندآوری خبر داده و گفته بود که امسال نخستین بار در کشور تعداد تولد ها به کمتر از یک میلیون نفر خواهد رسید و این موضوع بسیار نگران کننده است.

وصلت ها از صعود تا افول

۲۷۴ هزار و ۵۹۶ زوج در هفت ماه نخست امسال زندگی مشترکشان را آغاز کرده اند و روانه خانه بخت شده اند. تهران با ثبت ۳۵ هزار و ۳۱۶ فقره ازدواج، در این زمینه استان نخست است و پس از آن خراسان رضوی با ۲۵ هزار و ۵۵۸ فقره وصلت رتبه دوم را از آن خود کرده است. حالا اگر بخواهیم بدانیم روند ازدواج ها در خراسان رضوی روی نمودار صعودی بوده است یا نزولی، باید نگاهی به آمار های رسمی بیندازیم. برای مثال در یک دهه گذشته، در سال ۱۳۹۳، ۶۹ هزار و ۲۰۰ فقره ازدواج در خراسان رضوی ثبت شده است. این تعداد در سال ۱۳۹۴ به ۶۰ هزار و ۴۷۲ فقره و در سال ۱۳۹۵ به ۶۰ هزار و ۵۳۶ فقره رسیده است. در سال ۱۳۹۶، ۵۳ هزار و ۹۹۲ فقره ازدواج ثبت شده و در سال ۱۳۹۷ این رقم به ۴۹ هزار و ۴۵۰ فقره و در سال ۱۳۹۸ به ۴۶ هزار و ۳۵۵ فقره کاهش داشته است. در سال ۱۳۹۹ آمار ازدواج ها نسبت به سال قبل افزایش یافته و به ۵۰ هزار و ۴۸۱ فقره رسیده، اما همچنان نسبت به سال ۱۳۹۶ کاهش داشته است. این روند در سال ۱۴۰۰ هم تکرار شده و در این سال ۵۲ هزار و ۲۱۳ فقره ازدواج به ثبت رسیده است. در سال ۱۴۰۱ تعداد ۴۶ هزار و ۲۸۴ فقره ازدواج در استان ثبت شده و این آمار در سال ۱۴۰۲ به ۴۳ هزار و ۸۸۷ فقره رسیده است که نسبت به ۱۰ سال قبل کاهش چشمگیری دارد. چنان که مشخص است، آمار ها هم از گریز د ختران و پسران از ازدواج حکایت دارد. یعنی این رخداد حیاتی که منجر به تشکیل خانواده می شود و وضعیت مطلوب آن بر دیگر خداهای حیاتی جامعه از جمله فرزندآوری هم اثرگذار است، در یک دهه گذشته سیر کاهشی داشته است.

طلاق در خراسان رضوی بحرانی تر از کشور

نمی خواهیم کامتان را تلخ کنیم، اما نمی شود صحبت از آمار های ازدواج باشد و پای طلاق به میان کشیده نشود. در هفت ماه اول امسال ۱۰۸ هزار و ۶۷۳ طلاق در کل کشور ثبت شده است. از این تعداد ۱۸ هزار و ۶۰۶ فقره سهم استان تهران بوده است و پس از آن خراسان رضوی رتبه دوم را در بیشترین تعداد طلاق های ثبت شده کشور به خود اختصاص داده است. به بیان دیگر، در این بازه زمانی ۱۱ هزار و ۶۸۱ زوج در استان ما به زندگی مشترکشان پایان داده اند. حالا اگر بخواهیم نسبی میان وصلت ها و جدایی ها برقرار کنیم، با یک حساب و کتاب سرانگشتی به این می رسیم که به صورت میانگین در هفت ماه نخست امسال از هر ۲٫۵ ازدواج کشور، یک مورد به طلاق منجر شده است. اما این نسبت در خراسان رضوی بحرانی تر است. در مدت مشابه، در استان ما از هر ۲٫۱ ازدواج، یک فقره آن به جدایی ختم شده است. در دهه گذشته، آمار طلاق در خراسان رضوی تغییرات درخورتوجهی داشته است. در سال ۱۳۹۳، تعداد ۱۸ هزار و ۶۳۰ فقره طلاق ثبت شده است. این عدد در سال های بعد روند کاهشی داشته و در سال ۱۳۹۴ به ۱۷ هزار و ۶۵۵ فقره، در سال ۱۳۹۵ به ۱۶ هزار و ۵۸۰ فقره و در سال ۱۳۹۶ به ۱۶ هزار و ۴۴۳ فقره کاهش داشته است. اما از سال ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۰، شاهد روند صعودی در آمار طلاق بوده ایم. در این سال ها به ترتیب ۱۸ هزار و ۱۹۱ فقره، ۱۸ هزار و ۱۸۰ فقره، ۱۸ هزار و ۸۲۰ فقره و ۲۱ هزار و ۵۶۶ فقره طلاق ثبت شده است. در سال ۱۴۰۱ تعداد طلاق ها به صورت چشمگیری افزایش داشته و به ۲۴ هزار و ۹۴۸ فقره رسیده است؛ هر چند این عدد در سال ۱۴۰۲ به ۲۱ هزار و ۶۴۳ فقره کاهش یافته است.

آمار ازدواج و طلاق در ۷ ماهه امسال

۲۷۴۵۹۶

کل کشور

۲۰۱۴۰

خوزستان

۲۵۵۵۸

خراسان رضوی

۳۵۳۱۶

تهران

۱۰۸۶۷۳

کل کشور

۶۵۱۶

خوزستان

۱۱۶۸۱

خراسان رضوی

۱۸۶۰۶

تهران

آمار تولد و وفات در ۷ ماهه امسال

۳۷۸۹۳

تهران

۱۸۹۸۵

خراسان رضوی

۱۶۱۰۱

اصفهان

۷۲۱۸۷

تهران

۵۶۳۷۲

خراسان رضوی

۴۹۸۴۱

سیستان و بلوچستان

۵۸۳۲۶۶

کل کشور

آقای رئیس جمهور! خود را جای کارگر و کارفرما بگذارید

خبرنگار
پنیلومن پورباف
زنده

که بسیاری از مشکلات کنونی بر سر راه تولید که این روزها خود را در قامت بی میلی کارگر به کارخانه نشان می دهد، به واسطه سیاست های اقتصادی نادرستی است که دولت ها در ادوار مختلف به بدنه صنعت تحمیل و تزریق کرده اند. در برهه ای از زمان یک رئیس جمهور با اعمال سیاست های کاملاً دولتی، عنان اقتصاد صنعتی را که باید بر عهده صاحبانش یعنی صنعتگران باشد، قبضه کرد و در دولتی دیگر سیاست خصوصی سازی به بدترین شکل ممکن و با باز شدن پای خصوصی ها به عرصه تولید، نفس بخش واقعاً خصوصی صنعت را برید. دولتی برخی معافیت های مالیاتی صنایع را برداشت و دولتی دیگر آن قدر پیچ گمک را برای ورود ماشین آلات صنعتی به روز و مدرن دنیا به کشور سفت کرد که بسیاری از صنعتگران امروز راهی جز کنار آمدن با دستگاه های نسل اولی خود برای زنده ماندن تولید ندارند. آثار این گونه تصمیمات ناهمگون اقتصادی، هنوز بر تن رنجور تولید کشور دیده می شود و شاید حال روز کنونی کارگران و ناراضیانی امروز آن ها از نبود تناسب بین دستمزد و هزینه های زندگی هم با این دست تصمیمات چند دهه ای بی ربط

افزایش نرخ تورم و تناسب نداشتن آن با نرخ دستمزد، این روزها بسیاری از کارگران واحدهای تولیدی را بر سر دوراهی ماندن یا نماندن در عرصه صنعت قرار داده است. از طرفی، کارگران زیادی این روزها با عطای شغل خود را به کلی به لقایش بخشیده اند و وارد وادی جدیدی برای کسب درآمد شده اند، یا برای جبران ناترازی درآمد و هزینه زندگی در کنار کار اصلی شان، کار دومی همچون رانندگی را انتخاب کرده اند. مشکل آنجایی بغرنج می شود که این موضوع دست و دل کارگانی را بلرزاند که در کنار سابقه کاری زیاد شان، تخصص خاصی نیز در یک فعالیت تولیدی و صنعتی داشته باشند. جدا شدن کارگران از واحدهای تولیدی که از آن به فارکارگر از کارخانه هم تعبیر می شود، موضوعی است که در دوسه سال اخیر به شکل ملموس تری در جامعه صنعتی دیده شده و اصحاب این عرصه به ویژه مدیران صنعتی را با چالش های پرشماری روبه رو کرده است. پای درد دل کارگر و کارفرما هم که بنشینیم، از جانب هردو گروه حرف های حق و درستی می شنوی که گویی صنعت چاره ای جز رویارویی با این رخداد ندارد. اما مشکل کجاست، چاره چیست و برای توقف این خطر بزرگ چه باید کرد؟ شک نداریم

یادداشت

شهر

شنبه
۲۲ دی ۱۴۰۳
شماره ۳۴۵

۱۳

↓

خبرنگار